

stk. 3. Efter *artikel 5, stk. 5*, skal den anmodede stats kompetente myndigheder vurdere sagen med henblik på eventuel overtagelse af retsforfølgningen i tilfælde, hvor udlevering afslås, fordi lovovertræderen er statsborger i den anmodede stat.

Efter *artikel 6* skal deltagerstaterne yde hinanden gensidig retshjælp i videst muligt omfang i forbindelse med sager omfattet af tillægsprotokollen på grundlag af eksisterende traktater om gensidig retshjælp eller national lovgivning.

Artikel 7 regulerer deltagerstaternes forpligtelser med hensyn til beslaglæggelse og konfiskation af effekter, der har været benyttet til at begå – eller som gør det lettere at begå – lovovertrædelser omfattet af tillægsprotokollen. Endvidere skal udbytte kunne beslaglægges og konfiskeres. Deltagerstaterne forpligtes desuden til med forbehold af den nationale lovgivning at træffe forholdsregler, der har til formål midlertidigt eller permanent at lukke lokaler, der er benyttet til at begå lovovertrædelser omfattet af tillægsprotokollen.

Artikel 8 omhandler forpligtelser for deltagerstaterne til at vedtage passende forholdsregler med henblik på i strafferetsplejen at anerkende sårbarheden hos ofre for overtrædelser omfattet af protokollen, herunder at anerkende deres særlige behov som vidner, at informere om deres rettigheder, at tillade fremlæggelse af deres synspunkter og behov samt at sikre tilstrækkelige støtteforanstaltninger gennem hele retsprocessen. Endvidere anføres det i *artikel 8*, at det i relevante tilfælde skal være muligt at beskytte ofrenes privatliv og identitet samt at rehabilitere ofrene. Endelig fremgår det, at deltagerstaterne skal træffe forholdsregler for at sikre en passende uddannelse for de personer, der arbejder med ofrene.

Efter *artikel 9* skal deltagerstaterne vedtage og gennemføre eller styrke lovgivning, administrative regler, social initiativer mv., der har til formål at forebygge overtrædelser omfattet af tillægsprotokollen. Af *artikel 9, stk. 3*, fremgår det, at deltagerstaterne skal sikre tilstrækkelig bistand til ofre for forbrydelser omfattet af tillægsprotokollens anvendelsesområde, ligesom det skal sikres, at ofrene har adgang til at kræve skadeserstatning af overtræderen, jf. *stk. 4*. Endelig anføres det i *stk. 5*, at annoncering for de i protokollen beskrevne forbrydelser skal forbydes.

Artikel 10 vedrører internationalt samarbejde om forebyggelse, afsløring, efterforskning og strafforfølgning. Også samarbejdet om efterfølgende støtte til ofrene skal styrkes, ligesom det fremgår, at deltagerstaterne er forpligtede til at arbejde på at imødegå de grundlæggende årsager til børns sårbarhed over for at

blive udsat for seksuelle overgreb – årsager som fattigdom og underudvikling.

Af *artikel 11* fremgår det, at protokollen alene indeholder minimumsstandarder.

Artikel 12 fastsætter, at deltagerstaterne inden 2 år fra protokollens ikrafttræden i den pågældende stat skal indsende en beretning om implementeringens gennemførelse til Komitéen vedrørende Barnets Rettigheder.

Artikel 13-17 indeholder bestemmelser om under-tegnelse, ratifikation mv.

2.3. Forslag til rammeafgørelse om bekæmpelse af seksuel udnyttelse af børn samt børnepornografi

Kommissionen forelagde den 22. januar 2001 et forslag til rammeafgørelse om bekæmpelse af seksuel udnyttelse af børn samt børnepornografi. Retsgrundlaget for forslaget er *artikel 29, artikel 31, litra e, og artikel 34, stk. 2, i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU)*.

Forslaget til rammeafgørelse, der er opnået politisk enighed om i EU, er optaget som *bilag 2* til lovforslaget. Det bemærkes i den forbindelse, at den endelige sproglige udformning af forslaget til rammeafgørelse og den endelige nummerering af de enkelte bestemmelser i forslaget til rammeafgørelse afventer en nærmere juridisk-sproglig gennemgang forud for vedtagelsen af rammeafgørelsen.

Rammeafgørelsens formål er at sikre en tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om bekæmpelse af seksuel udnyttelse af børn samt børnepornografi.

Artikel 1 indeholder en række definitioner. Det fremgår således af *artikel 1, litra a*, at udtrykket »barn« omfatter enhver person under 18 år. Af *litra b* fremgår det, at »børnepornografi« omfatter pornografisk materiale, der visuelt afbilder eller forestiller et virkeligt barn, der er involveret eller deltager i eksplisit seksuel adfærd, herunder pirrende fremstilling af barnets kønsorganer eller pubesområde. Endvidere omfatter udtrykket pornografisk materiale, der visuelt afbilder eller forestiller en virkelig person, der ser ud som et barn, og som er involveret eller deltager i den ovennævnte adfærd, samt realistiske billeder af et ikke eksisterende barn, der er involveret eller deltager i ovennævnte adfærd (»fiktiv børnepornografisk materiale«).

Artikel 2 indeholder medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til, hvilke forsætlige handlinger vedrørende seksuel udnyttelse af børn der skal være strafbare. Det fastsættes således i *artikel 2, litra a*, at det skal være strafbart at tvinge et barn til prostitution eller til deltagelse i pornografisk optræden eller drage fordel